

DE POCVLENTIS ALI-
MENTOSIS.

Cap. X.

Inter reliqua, quæ sanis hominibus in potissimam veniunt, vinum & aqua sunt communiora: de quorum viribus ac utilitatibus, in sectione secunda copiosè satis, & luculenter declaratum est.

Sub his duobus tanquam generalioribus comprehenduntur adhuc alia potūs genera: qualia sunt zythum, pyrarium, & cerevisia: quæ quibusdam in regionibus, incolis pro vino sunt. *Vitis zythi, Pyram & cerevisia in quibusdam regionibus.* Horum quoque frequens apud illos usus est, in iis morborum affectibus, in quibus à vino mero, & àqua cruda prorsus abstinentiam est. Eset enim vinum, ex insigni illa calefaciendi virtute, qua pollet, febribus & inflammationibus noxiis: aqua verò simplex & cruda, frigiditate sua nimis progigneret crudos humores & obstructions, unde infiniti alii morbi orientur.

Aqua & vinum, sunt basis omnia paculenterum. Aquæ nihilominus, & vinum sunt instar basis, quibus præparatis, mixtis, & compositis, prout deinceps docebimus, ægri commodè & tutò uti possunt. Sunt enim morbi quidam, in quibus vini usus aquæ præfertur: veluti in viribus prostratis, ventriculi cruditatibus, hydrope, cachexiis, & symptomatis ex iis productis: Idem quoq; in febri quartana multum prodest: ita ut ad plures affectus curandos, vinum aquæ præstet:

stet: quin etiam præcipuum & principale fo-
mentum sit ipsius senectutis, aliás imbecillitatum
& molestiarum plenissimæ.

Ex vinis igitur, salubriora & præstantiora
sunt, oligophora, matura, non austera, non fu-
mosa, neque turbulentia: sed sincera & ab omni-
bus fæcibus depurata. Vina alba quibusdam af-
fectibus & temperamentis magis convenienter:
sic aliis rubra magis congrua sunt. Sunt præter-
ea vina plus minus aquâ diluenda, pro ratione
videlicet morborum, & temperamentorum ho-
minum: quod à periti ac prudentis medici judi-
cio pendet: qui similiter consulendus erit de
aque usu: num ipsa pro vino diluendo cruda
vel cocta sumenda sit, quod melius mali cause tol-
lendæ conferat. Sic exempli causa, in obstruc-
tione solvenda sciendum est, num utile sit, in
aquam, quæ coquitur, adjicere radices graminis,
aut similis alicuius herbae: quæ sapore tamen suo
nullum pariat ægrotanti fastidium, neque ipsum
ab eius usu retrahat: An item expeditat diluere
vinum eadem aquâ, in dysenteriis, lienteriis,
aliisve ventris fluoribus: numq; usus aquæ cha-
lybeatæ sit admittendus potius, quam simplicis
aquæ, & crudæ: In his, in quaam, omnibus, docti
medici consilium audiendum, & sequendum erit.

Alii cum pane assato super carbones, vinum
attemperant: nonnulli in eo macerandam po-
nunt pimpinellam, buglossam, & similes herbas
minus fastidiosas: quibus palato jucundius vi-
num efficiunt, eoque utuntur in quotidiano vi-
etu: quod non usque adeò improbamus.

Gg 4 Sed in-

*Quale ri-
num agris
conveniat.*

*Vulgares
vini corve-
tiones.*

Vinum gla-
tis infugi-
datur, ne-
nium.

Sed interim approbare minimè possumus consuetudinem illam, magnatibus & opulentis datum, per totam Italiam & Hispaniam familiarissimum, qui vinum imposita glacie adeò refrigerant, ut in os sumptum dentes ex nimia illa frigideitate conglaciet: qui quidem usus, quamvis gratus sit palato, ventriculo tamen plurimum nocet; eiusque nativum infringit calorem, colicas insuper passiones, obtrunctiones, & successu temporis, infinitos alios morbos progenerat. Nec, aquâ refrigeratum vinum, noxâ caret: saluberimum autem est, bibere id, vel in maximo Solis æstu, quale è cella depromitur. Et hæc de vini usu & correctione sufficiant.

Aqua usus
in quibus-
dans mor-
bis.

Quemadmodum igitur vinum, ut diximus, anterendum est aquæ in nonnullis affectibus: sic vicissim in aliis quibusdam, aqua præferenda est vino. In febribus enim continuis, ab eo abstinentur: sic etiam in inflammationibus internis, nec non in similibus aliis morbis.

Aqua co-
ela præstan-
tior crudæ,
eiusq; pre-
paratio.

Non tamen idcirco aqua exhibenda prouersus cruda & simplex: sed corrigenda est per ebullitionem, factam in phiala vitrea optimè clausa, ut nihil exhalare possit: idque in balneo Mar. per horam integrum. Hæc optima eius præparatio. Nam citra partium tenuiorum & salubriorum exhalationem, cruditatem omnem amittit in B. M. fæcesque eius & impuritates terrestres in fundo residuebunt omnes: quod vulgaris ebullitio vix aut nunquam præstabit. Eadem quoque ex additione radicum graminis aut oxalidis efficiacior evadit, & magis innoxia.

Aqua

Aqua sive cruda , sive cocta , cum pane infria- *Aqua pa-*
to, səpius transvasata & clutriata , dicitur aqua nata.
 panata : quæ datur iis , qui ab aqua cocta abhor-
 rent.

Fiunt etiam aquæ ex saccharo , quibus si addi- *Aqua sac-*
deris cinnamomum, & per manicam transcola-
charate.
 ris habebis Hippocraticum ex aqua: Gallis *Sou-*
cher dictum.

Ptisana est potus familiaris , multis ægrotis : *Ptisana.*
 paratam illam ad usum servant pharmacopolæ.
 Eius præparatio varia est : alii cum aqua suffici-
 enti , solam adjiciunt liquiritiam : alii hordeum ,
 uvas damascenas , & pruna dulcia , quibus virtu-
 tem eius augent.

Veteres familiariter utebantur tremore hor- *Cremor*
 dei , quem hoc modo parabant : R. Hordei cum *hordei.*
 aqua infusi , & à fôrdibus omnibus per ebullitio-
 nem purgati , libram unam : ablatâ impurâ aquâ ,
 novam reaffunde , & coque usq; ad medietatis
 consumptionem : potus hic , humectandi & de-
 tergendî vi pollens , veteribus tremor ptisanæ
 nuncupabatur . De his vide Gal. lib. de ptisana , in
 versione Lalamantii .

Hippocrates , & prisci medici probabant u-
 sum mellis , ex quo hydromel paratum ægris
 propinabant : de quo suprà cap. 8. copiosè sat di-
 cútum.

Hæc de vinis , aquis , aliisque poculentis ali-
 mentariis dicta sufficient. De medicatis deinceps
 dicturi , eorum plurimam partem mutuabitur
 ex nostra pharmacopea : ex quibus quilibet
 cuiuscunque conditionis fuerit , aliquam capere

Gg 5 poter-

poterit utilitatem, suæque ægritudini consulere.
Cui instituto sequens caput, pro fine huius libri
appositum, peculariter inserviet.

DE VINIS, AQVIS, HYDROMELITIBVS MEDICA- mentosis.

Caput ultimum.

*Hippocra-
ticus com-
mune.*

Caput hoc de vinis medicatis sive medicamentosis auspiciatur, primum locum dabitur Hippocratico, omnium vinorum aromatiorum delicatissimo, quod recentiores medici Claretum vocant. Usus eius plurimus est in diversis affectibus, sicuti deinceps dicetur.

Hippocratici communis compositio:

Recip. Vini rubri, vel albi optimi lib. decem, cinnamomi unc. unam & ditidiam: caryophyllorum scrupulos duos: Cardamomi, granorum paradisi ana scrupulos quatuor: Zingiberis dragmas tres: omnia crasso modo contusa, macerentur in dicto vino per tres aut quatuor horas: addendo sacchari albissimi sesquilibram: transcolentur per manicam aliquot vicibus, & fiat Hippocraticum.

*Alius mo-
duus.*

Nonnulli tantam aromatum copiam exosí, id præparant ex solo cinnamomo & saccharo: Sed alii vim eius calefaciendi paulò plus aquunt pipere, vel zingibere & caryophyllis. Hyemis
fere